

Čas marných nadějí

Dokument připomíná některá známá fakta, ale obsahuje i dosud nezveřejněné podrobnosti o tom, jakým způsobem se televizní pracovníci podíleli na informacích o vývoji politických událostí v letech 1968 a 1969.

Autor jako jeden z dosud žijících televizních aktivních účastníků té doby využil pro dokument písemné záznamy svých kolegů techniků, své archivní písemné doklady, fotografie a dopisovou dokumentaci televizních diváků, aby připomněl rádo zapomínanou a nadšenou podporu většiny obyčejných lidí pro tehdejší politiku socialismu s lidskou tvář.

Po násilné sovětské okupaci v srpnu 1968 dochází k poznání, že naděje lidí na svobodu, budou nejen vinou okupantů, ale i domácích kolaborantů postupně, ale spolehlivě zmařeny.

Připomíná proto také názory některých diváků, konzervativních komunistů, kteří redaktorům televize za jejich činnost, zvláště v srpnových dnech sovětské okupace a v době do konce roku 1968, hrozili dokonce fyzickým násilím.

V závěru, z pohledu nově nabitě svobody po roce 1989, klade otázky, zda by se náš polednový vývoj v roce 1968 mohl dál rozvíjet k demokracii, nebýt násilné vojenské okupace a zda sovětské generálové nesledovali i jiné cíle, než zlikvidovat pro ně nebezpečný politický vývoj v Československu.